

17 –
31 липня 2017 року

**Міністру соціальної політики України
Реві А.О.**

*Щодо внесення змін до порядку застосування
праці іноземців на території України*

Шановний Андрію Олексійовичу!

Від імені Ради директорів Американської торгівельної палати в Україні (далі – Палата), засвідчуємо Вам свою повагу та звертаємось до Вас з наступним.

Закон №2058-VIII від 23.05.17 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо усунення бар'єрів для залучення іноземних інвестицій» (далі – Закон №2058-VIII) набуває чинності 27 вересня 2017 року та, серед іншого, вносить зміни до Закону України №5067-VI «Про зайнятість населення» від 5 липня 2012 року (далі – Закон №5067-VI) у частині застосування праці іноземців на території України та отримання відповідного дозволу.

Зокрема, Законом №2058-VIII доповнено ч. 1 ст. 1 Закону №5067-VI пунктом 4¹, що містить визначення поняття відряджені іноземні працівники, відповідно до якого, до цієї категорії належать іноземці та особи без громадянства, направлені іноземним роботодавцем в Україну для виконання певного обсягу робіт (послуг) на підставі договорів (контрактів), укладених між українським та іноземним суб'єктами господарювання. Тобто такі особи не перебувають у трудових відносинах з українським суб'єктом господарювання.

Також Закон №2058-VIII вводить до Закону №5067-VI підстави (ст. 42¹ Закону №5067-VI у новій редакції) та порядок отримання дозволу на застосування праці іноземців (далі – дозвіл) (ст. ст. 42² - 42¹⁰ Закону №5067-VI у новій редакції).

Так, згідно з ч. 1 ст. 42¹ Закону №5067-VI у новій редакції роботодавець отримує дозвіл на застосування праці іноземців на території України у тому числі для відряджених іноземних працівників. Ч. 3 цієї ж статті передбачає, що роботодавець може отримати дозвіл, за умови виплати заробітної плати у розмірі не менш як:

- 1) 5 мінімальних заробітних плат - іноземним найманим працівникам у громадських об'єднаннях, благодійних організаціях та навчальних закладах, визначених у статтях 34, 36, 37, 39, 41, 43, 48 Закону України "Про освіту";
- 2) 10 мінімальних заробітних плат - для всіх інших категорій найманих працівників.

Одночасно ч. 4 вищевказаної статті містить посилання на категорії осіб, до яких не застосовуються вимоги щодо мінімальної заробітної плати. Проте, як вбачається з її тексту, до таких осіб не відносяться відряджені іноземні працівники.

Відповідно до ч. 1, п. 2 ч. 2 ст. 42² Закону №5067-VI для отримання дозволу для відряджених іноземних працівників роботодавець подає до територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, у тому числі такі документи:

- 1) копію проекту трудового договору (контракту) з іноземцем або особою без громадянства, посвідчена роботодавцем;
- 2) копію договору (контракту), укладеного між українським та іноземним суб'єктами господарювання, яким передбачено застосування праці іноземців та осіб без громадянства, які направлені іноземним роботодавцем в Україну для виконання певного обсягу робіт (надання послуг).

Отже, підсумовуючи вищеприписане, логічним є висновок, що починаючи з 27 вересня 2017 року для отримання дозволу для відряджених іноземних працівників роботодавець повинен укласти з такими

працівниками трудовий договір (контракт) та виплачувати їм заробітну плату у розмірах, встановлених Законом №5067-VI.

Разом з тим, вважаємо, що дані положення Закону №5067-VI у редакції Закону №2058-VIII суперечать Кодексу законів про працю України (далі – КЗпП) з огляду на наступне.

Відповідно до ст. 8 КЗпП України трудові відносини іноземних громадян, які працюють на підприємствах, в установах, організаціях України, регулюються відповідно до Закону України №2709-IV "Про міжнародне приватне право" від 23 червня 2005 року (далі – Закон №2709-IV).

Ст. 54 Закону №2709-IV встановлено, що трудові відносини іноземців та осіб без громадянства, які працюють в Україні, не регулюються правом України у разі, якщо іноземці та особи без громадянства за межами України уклали з іноземними роботодавцями - фізичними чи юридичними особами - трудові договори про виконання роботи в Україні, якщо інше не передбачено договорами чи міжнародними договорами України.

Враховуючи викладене вище, просимо Вас, шановний Андрію Олексійовичу, у межах Вашої компетенції, надати відповіді на наступні запитання:

1. Чи повинен роботодавець (український суб'єкт господарювання) укладати трудовий договір з відрядженими іноземними працівниками, які направлені іноземним роботодавцем в Україну для виконання певного обсягу робіт (послуг) на підставі договорів (контрактів), укладених між українським та іноземним суб'єктами господарювання?
2. Чи повинен роботодавець (український суб'єкт господарювання) виплачувати відрядженим іноземним працівникам, які направлені іноземним роботодавцем в Україну для виконання певного обсягу робіт (послуг) на підставі договорів (контрактів), укладених між українським та іноземним суб'єктами господарювання у розмірах, встановлених ч. 3 ст. 42¹ Закону №5067-VI із змінами, внесеними Законом №2058-VIII.

Заздалегідь щиро дякуємо за розгляд нашого звернення та сподіваємось на отримання Вашої відповіді на дане звернення найближчим часом.

З усіх організаційних питань просимо зв'язуватись із Ярославом Бабцем, молодшим менеджером з питань стратегічного розвитку за телефоном 490-58-00 або за електронною адресою ybabets@chamber.ua.

З повагою,

Президент

Андрій Гундер